Lietas Nr. 11130044518
K71-0176-19/15

**Spriedums**
**Latvijas Republikas vārdā**

Valmierā 2019. gada 18. janvārī
Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S. Bērziņu,
piedaloties prokurorei D. Vanagai
un aizstāvim V. Matvejevam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. B/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) vadīja transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē.

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2018. gada 11. septembrī ap plkst. 23.09 Kocēnu novada Vaidavas pagastā, pa ceļu no mājām /adrese/" uz autoceļa A3 (Inčukalns-Valmiera-Igaunijas robeža) pusi, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas) vadīja transportlīdzekli – automobili "Mazda 323", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, būdams alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 1,1684 un 1,2144 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs).

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Proti, apsūdzētais /pers. B/, būdams ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedumu sodīts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, galīgais sods noteikts – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem, piespiedu darbs uz 53 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz pieciem gadiem, papildsoda izciešanas laikā, apzinoties, ka viņš nav tiesīgs vadīt transportlīdzekli, jo transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas, ignorēja tiesas noteikto aizliegumu piedalīties ceļu satiksmē un vadīt transportlīdzekli, izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, jo 2018. gada 11. septembrī ap plkst. 23.09 Kocēnu novada Vaidavas pagastā, pa ceļu no mājām /adrese/uz autoceļa A3 (Inčukalns-Valmiera-Igaunijas robeža) pusi, vadīja transportlīdzekli – automobili "Mazda 323", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. B/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 262. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas ar tiesas spriedumu par noziedzīga nodarījumu izdarīšanu) vadīja transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē. Alkohola koncentrācija apsūdzētā organismā, kad apsūdzētais vadīja transportlīdzekli, pārsniedza Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktā norādīto pieļaujamo alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja organismā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par transportlīdzekļa vadīšanu tiesību ierobežošanas soda laikā ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 312. pantu, jo apsūdzētais, būdams sodīts ar tiesību ierobežošanas sodu, tiesību ierobežošanas laikā vadot transportlīdzekli, izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzētos noziedzīgos nodarījumus kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību un tīšu noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas sabiedrības drošības intereses mehānisko transportlīdzekļu kustības drošības jomā, radot potenciālus draudus nodarīt kaitējumu citu cilvēku veselībai un dzīvībai, kā arī citu personu īpašumam. Turklāt alkohola koncentrācija apsūdzētā organismā, kad viņš vadīja transportlīdzekli, ievērojami pārsniedza pieļaujamo alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja organismā.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas valsts jurisdikcijas intereses kriminālsoda izpildes jomā.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais.

Apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija divas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu (citas sodāmības par apsūdzētā iepriekš izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem bija likumā noteiktajā kārtībā dzēstas):

1) ar Valmieras rajona tiesas 2018. gada 14. februāra spriedumu par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētā

noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 180 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz trim gadiem. Spriedums stājies spēkā 2018. gada 2. martā;

2) ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedumu par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu un 51. panta pirmo daļu galīgais sods apsūdzētajam pēc noziedzīgo nodarījumu kopības un spriedumu kopības ar Valmieras rajona tiesas 2018. gada 14. februāra spriedumu noteikts – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem, piespiedu darbs uz 53 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz pieciem gadiem. Spriedums stājies spēkā 2018. gada 4. maijā. Apsūdzētais īslaicīgās brīvības atņemšanas sodu ir uzsācis izciest 2018. gada 19. decembrī (lietas 17. un 28.-31. lapas).

Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts administratīvi. Lietā nav ziņu, ka apsūdzētais būtu samaksājis viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktos naudas sodus (lietas 28.-31. lapas).

Apsūdzētajam pašlaik ir trīsdesmit deviņi gadi. Apsūdzētā apgādībā atrodas trīs nepilngadīgi bērni (lietas 27. lapa). Apsūdzētais pēc viņa tiesai norādītajām ziņām līdz īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanai ir strādājis gadījuma darbus.

Apsūdzētajam ir konstatēti noteikti veselības traucējumi (lietas 56.-57., 58., 59., 60.-61. un 94. lapas).

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka abi apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi faktiski veido ideālo noziedzīgo nodarījumu kopību, saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta otrās daļas noteikumiem neatzīst alkohola ietekmi kā atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Krimināllikuma 312. panta sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem gadiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija sodīts kriminālā kārtā par līdzīga rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, tāpat apsūdzētais ir sodīts arī administratīvi, un lietā nav ziņu, ka apsūdzētais būtu samaksājis viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktos naudas sodus, secina, ka soda mērķis šajā gadījumā nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem kādu no attiecīgo pantu sankcijās paredzētajiem vieglāka soda veidiem, kas nav saistīti ar brīvības atņemšanu, – naudas sodu vai piespiedu darbu.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais sods, tā veids un apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu kriminmāltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kas ir mazāk smagi noziegumi, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās, otrās un ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, kā arī ievērojot par katru no noziedzīgajiem nodarījumiem noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka šajā gadījumā, nosakot galīgo pamatsodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam ir pievienojams papildsods, kas ir noteikts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētajam galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir nosakāms – brīvības atņemšana uz pieciem mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz četriem gadiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija sodīts kriminālā kārtā par līdzīga rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, secina, ka, nosakot pamatsodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, nav piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par vieglākā soda ietveršanu smagākajā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, secina, ka, nosakot pamatsodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 50. panta otrās daļas bargākos noteikumus par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu.

Tiesa uzskata, ka minētais galīgā soda pēc noziedzīgo nodarījumu kopības apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu kriminmāltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 23. aprīļa sprieduma spēkā stāšanās, un apsūdzētais nav izcietis visu sodu pēc minētā sprieduma (neizciestais sods – īslaicīga brīvības atņemšana viens mēnesis, piespiedu darbs 53 stundas un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana četri gadi četri mēneši 14 dienas), atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumiem šajā spriedumā apsūdzētajam noteiktajam sodam ir pievienojams neizciestais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 23. aprīļa sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti abi spriedumi, raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā lietā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, ar šo spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma.

Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā arī likuma prasības par galīgā soda pēc spriedumu kopības apmēru.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta 1.[1] daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja: .. 2) ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Krimināllikuma 51. panta otrā daļa noteic, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem ir jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam. Apsūdzētajam galīgais sods pēc spriedumu kopības ir nosakāms – brīvības atņemšana uz pieciem mēnešiem 20 dienām, piespiedu darbs uz 53 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz sešiem gadiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas bargākos noteikumus par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma pilnīgu pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs atbilst Krimināllikuma 51. panta noteikumiem par galīgā soda noteikšanu pēc spriedumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam tiek noteikts brīvības atņemšanas sods, kā arī ņemot vērā to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija divas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, turklāt apsūdzētais ir izvairījies no īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 23. aprīļa sprieduma (lietas 102. lapa), atzīst, ka ir pietiekams pamats uzskatīt, ka apsūdzētais, būdams brīvībā, izvairīsies no sprieduma izpildes. Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto apstākli, uzskata, ka šajā gadījumā bez apcietinājuma cits drošības līdzeklis nevar nodrošināt sprieduma izpildi. Tādējādi, lai nodrošinātu sprieduma izpildi daļā par apsūdzētajam piespriesto brīvības atņemšanas sodu, apsūdzētajam kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā ir grozāms uz drošības līdzekli – apcietinājumu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāvis 2019. gada 7. un 18. janvāra tiesas sēdēs apsūdzētā aizstāvības nodrošināšanai ir ticis pieaicināts pēc tiesas uzaicinājuma, un apsūdzētais ir vēlējies aizstāvja piedalīšanos 2019. gada 7. un 18. janvāra tiesas sēdēs, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punkta un 368. panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību 2019. gada 7. un 18. janvāra tiesas sēdēs.

Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāvis 2018. gada 24. oktobra tiesas sēdē apsūdzētā aizstāvības nodrošināšanai ir ticis pieaicināts pēc tiesas uzaicinājuma, lai apsūdzētā prombūtnē izlemtu jautājumu par drošības līdzekļa – apcietinājuma piemērošanu apsūdzētajam, aizstāvja piedalīšanās tiesas sēdē, izskatot jautājumu par drošības līdzekļa – apcietinājuma piemērošanu apsūdzētā prombūtnē atbilstoši Kriminālprocesa likuma 274. panta otrās daļas noteikumiem ir obligāta, un apsūdzētais nebija izteicis vēlēšanos par tiesas uzaicināta aizstāvja piedalīšanos 2018. gada 24. oktobra tiesas sēdē, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85. panta pirmās daļas 2. punkta un otrās daļas noteikumiem apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas daļā par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību 2018. gada 24. oktobra tiesas sēdē. Tādēļ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta piektās daļas noteikumiem procesuālie izdevumi par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību šajā daļā sedzami no valsts līdzekļiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam lietā ir veikta alkohola koncentrācijas konstatēšanas pārbaude, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.[2] punkta un 368. panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanas veikto pārbaudi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka konkrētais kriminālprocess ir uzsākts uz izbeigtas administratīvā pārkāpuma lietas materiālu pamata, un krimināllietā ir informācija par to, ka administratīvā pārkāpuma lietā, kurā ir pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu, ir radušies izdevumi saistībā ar izņemtā transportlīdzekļa – automobiļa "Mazda 323", valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, pārvietošanu un glabāšanu, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.[1] punkta un 368. panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētā par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi, kas saistīti ar izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523., 527., 528. un 529. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz četriem (4) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem (4) gadiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312. pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, otro un ceturto daļu noteikt /pers. B/ galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam pievienojot papildsodu, kas ir noteikts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, brīvības atņemšanu uz pieciem (5) mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem (4) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu šajā spriedumā /pers. B/ noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 23. aprīļa sprieduma un galīgo sodu noteikt – brīvības atņemšanu uz pieciem (5) mēnešiem divdesmit (20) dienām, piespiedu darbu uz piecdesmit trim (53) stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz sešiem (6) gadiem.

Grozīt /pers. B/kriminālprocesā piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā uz drošības līdzekli – apcietinājumu.

Brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. B/ skaitīt no 2019. gada 18. janvāra.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību 2019. gada 7. un 18. janvāra tiesas sēdēs EUR 120 (simt divdesmit *euro*), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atbrīvot /pers. B/no procesuālo izdevumu samaksas daļā par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību 2018. gada 24. oktobra tiesas sēdē un procesuālos izdevumus par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību šajā daļā segt no valsts līdzekļiem.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanas veikto pārbaudi, EUR 15,65 (piecpadsmit *euro* 65 centus), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus, kas saistīti ar izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu, EUR 124,66 (simt divdesmit četrus *euro* 66 centus), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

/pers. B/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc sprieduma kopijas pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Sprieduma kopijas pieejamības diena – 2019. gada 18. janvāris.

Tiesnesis A. Melbergs